

omfang, end den meget restriktive bestemmelse hidtidig har givet mulighed for, vil kunne motivere nogle til en medicinsk behandling. Forslaget er jo først og fremmest møntet på sædelighedskriminelle, og det tror jeg er meget vigtigt, så det kan vi støtte.

Vi kan også støtte det, der lægges op til med hensyn til en forsøgsordning med behandling af personer, der har begået andre seksualforbrydelser. Der nævnes navnlig incestforbrydelser. Den del af forslaget tror jeg også er meget vigtig, og også det der står i bemærkningerne om baggrunden for det.

Vi støtter ligeledes det, der anføres om afsoning og behandling af tidsbestemte fængselsstraffe. De sproglige formuleringer, der lægges op til, giver mig ikke anledning til bemærkninger.

Det, der så er væsentligt tilbage at knytte nogle kommentarer til, er det, forslaget også lægger op til, nemlig en øget anvendelse af samfundstjeneste. Det anføres i bemærkningerne side 5, at man efter nogle talmæssige opgørelser finder, at der har været en negativ udvikling med hensyn til anvendelse af dom til samfundstjeneste. Nu mener jeg, at man skal være meget varsom – bare på grund af, at der er et fald i den sanktionsform i et par år – med at lægge op til de store ændringer, fordi det kan forklares med lidt usikkerhed. Det var det første, jeg ville sige.

Det næste, jeg vil sige, er: Nu beder jeg om, at vi ikke med det forslag lægger op til en så vid anvendelse af samfundstjeneste, at den udmærkede sanktion, som jeg ellers synes den er, bliver devalueret.

Hvis man går langt tilbage – det er ikke det, debatten her i dag drejer sig om, men da institutionen betingede domme, om man så må sige, i sin tid blev indført, var sigtet vældig godt med det. Men jeg føler, og mange føler, at man måske har devalueret den betingede dom som institutionsstrafferetlige reaktion, og det håber jeg ikke vil ske med samfundstjenesten.

For Venstre er det afgørende, at de principper for sanktioner, vi i sin tid vedtog i 1992 – da man statuerede, at den hidtil gældende forsøgsordning skulle være permanent – nu ikke bliver anvendt ved vold, røveri, narko- og sædelighedsforbrydelser. Det var der flertal for dengang, markeret klart og tydeligt, og det lægger Venstre også afgørende op til.

Der kan så være en situation, hvor vi har en voldsmand, der samtidig har begået noget berigelseskriminalitet, og dér håber jeg ministeren

vil være enig med mig i, at vi så skal bruge kombinationen – som der også lægges op til – med en ubetinget reaktion på voldskriminaliteten og så ellers give ham samfundstjeneste for berigelseskriminaliteten.

Så selve princippet om at give den mulighed med fængsel i op til 3 måneder ubetinget kombineret med samfundstjeneste er godt nok, men det skal bare ikke være sådan, at institutionen bliver udvandet. Det er for os afgørende, at der er visse forbrydelsestyper, hvor samfundet skal kunne se, at der idømmes en straf med en ubetinget reaktion, og det var de forbrydelseskategorier, jeg har nævnt.

Men som man kan høre, er Venstre i det store og hele tilhænger af forslaget, og så kan vi så se, hvad udvalgsarbejdet videre bringer, men det skal være min melding i dag.

Helge Adam Møller (KF):

Lovforslagets tre formål er vi enige i, og de to vigtigste er jo at styrke mulighederne for i øget omfang at anvende samfundstjeneste – vi er enige – og det andet er en forstærket og mere effektiv indsats over for seksualforbrydere. Det er vi også enige i.

Med hensyn til samfundstjeneste er det jo rigtigt, at vi kan konstatere, at den har været brugt lidt mindre i de senere år, end den blev i begyndelsen af 1990'erne. Det synes vi heller ikke er en god og en rigtig udvikling, og derfor vil vi godt være med til at betræde nye stier, men kun i begrænset omfang.

Vi synes, det er rigtigt, at justitsministeren har taget nogle administrative initiativer for – skal vi sige – at opmuntre både anklagemyndighed, forsvarere og domstole til i større omfang at benytte samfundstjeneste, hvor det er hensigtsmæssigt. Det vil vi godt bede om at man intensiverer så meget, man overhovedet kan.

Så lægger man op til, at straffelovens regler bør justeres, ved at man i større omfang kan anvende kombinationsdomme, end man hidtil har kunnet. Det er vi også enige i. Det er jo faktisk et forslag, som den daværende justitsminister i KV-regeringen kom med i 1992, men som blev pillet ud af et flertal. Vi synes, det er rigtigt at have den mulighed, at man kan give en kriminel, som er egnet til det, en kort fængselsstraf på 1, 2 eller maksimalt 3 måneder og derefter en samfundstjeneste på 100, 200 eller 240 timer.

Det vil jo betyde, sagt lige ud, at over for enkelte af de lovovertrædelser, som i dag på grund af deres type eller alvorlighed ikke kan